

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่เรียนกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2553 ทั้งหมด จำนวน 12 คน ประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ชื่อ “日本語で話しましょ” (พูดญี่ปุ่นกันเถอะ) ครอบคลุมเนื้อหา 3 บทเรียน ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะ จำนวน 11 แบบฝึก ได้แก่

บทที่ 1 はじめましょう

แบบฝึกที่ 1 การแนะนำตนเอง

แบบฝึกที่ 2 การทักทาย

แบบฝึกที่ 3 ไวยากรณ์ N1 は N2 / N1 の N2

บทที่ 2 かいものしましょう

แบบฝึกที่ 4 การอ่านตัวเลขและจำนวน

แบบฝึกที่ 5 การบอกราคา

แบบฝึกที่ 6 ไวยากรณ์ これ、それ、あれ

แบบฝึกที่ 7 ไวยากรณ์ この、その、あの

บทที่ 3 たべましょう

แบบฝึกที่ 8 การบอกเวลา

แบบฝึกที่ 9 การอ่านวันในรอบสัปดาห์

แบบฝึกที่ 10 ไวยากรณ์ なんじ、なんにち、いつ+ですか/～から、～まで

แบบฝึกที่ 11 การเขียนประโยคถามตอบเกี่ยวกับเวลา

2. แบบทดสอบหลังเรียน

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 วิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น

1.2 ตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน สำหรับกิจกรรม
ชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.3 สร้างแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน สำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรม
ญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้อง

1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน สำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและ
วัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.5 นำแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 75/75

2. แบบทดสอบหลังเรียน

2.1 ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบฝึกทักษะ

2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทาง

2.3 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบเป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด ชุดละ 50 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพเครื่องมือ เพื่อหาความตรงตามเนื้อหา วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน แล้วดำเนินการวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบ โดยการหาค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อ

2.6 คัดเลือกข้อสอบดัชนีที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ ไปวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97

ตารางที่ 1 คุณภาพของแบบทดสอบหลังเรียนภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน

จำนวนข้อ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าความเชื่อมั่น
40	30	31.53	1.99	0.97

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

ผู้วิจัยวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นโดยใช้แบบสอบถามเจตคติตามวิธีของออสกูด (The Semantic Differential Scale) มีวิธีการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดเจตคติ ตามแบบของออสกูด

3.2 ดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติ ตามแบบของออสกูด โดยเลือกคำคุณศัพท์ที่แสดงความรู้สึกในเชิงนิมิต (Positive) และนิเสธ (Negative) โดยแบ่งสเกลเป็น 7 ช่วง กำหนดระดับ

ความรู้สึกเป็นตัวเลขโดยให้จุดกลางเป็น 0 ส่วนที่เป็นนิมาน ให้มีค่าบวก และส่วนนิเสธ มีค่าเป็นลบ นั่นคือ มีค่าอยู่ระหว่าง +3 ถึง -3

3.3 นำแบบสอบถามเจตคติเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา และความเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3.4 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหาแล้วคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC = Index of Objective Congruence) โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3.5 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่กำลังเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น

3.6 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.83

ตารางที่ 2 คุณภาพของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

จำนวนข้อ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าความเชื่อมั่น
7	30	33.41	9.17	0.83

4. วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน ดำเนินการดังนี้

1.1 หาคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนจากแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่น แบบฝึกละ 5 คะแนน ได้แก่ แบบฝึกที่ 1,2,5,8 และ 9 และใช้เกณฑ์การตรวจแบบฝึกหัดแบบเขียนตอบ โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน สำหรับแบบฝึกที่ 3,4,6,7, 10,11 และ 12

1.2 หาคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน(post-test) ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานเป็นรายบุคคล โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

1.3 คำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐานโดยใช้สูตร E1 / E2

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N} \times 100}{A}$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E1	แทน คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนจากสื่อการสอนนั้น
	E2	แทน คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจากสื่อการสอนนั้น
	$\sum x$	แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัด
	$\sum F$	แทน คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบ
	N	แทน จำนวนนักเรียน
	A	แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด
	B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

2. การวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ดำเนินการดังนี้

2.1 แจกแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ให้นักเรียนตอบในคาบเรียน กิจกรรมชุมนุม สัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียน

2.2 นำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาบันทึกคะแนน การให้คะแนน กำหนดค่า เป็น 7 ระดับคือ +3 ให้ 7 คะแนน +2 ให้ 6 คะแนน +1 ให้ 5 คะแนน 0 ให้ 4 คะแนน -1 ให้ 3 คะแนน -2 ให้ 2 คะแนน -1 ให้ 1 คะแนน

2.3 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยรายข้อ และวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์การแปลผลดังนี้

ค่าคะแนน	6.01-7.00	ระดับเจตคติดีมาก
ค่าคะแนน	5.01-6.00	ระดับเจตคติดี
ค่าคะแนน	4.01-5.00	ระดับเจตคติก่อนข้างดี
ค่าคะแนน	3.01-4.00	ระดับเจตคติปานกลาง
ค่าคะแนน	2.01-3.00	ระดับเจตคติไม่ค่อยดี
ค่าคะแนน	1.01-2.00	ระดับเจตคติไม่ดี
ค่าคะแนน	0.01-1.00	ระดับเจตคติที่ไม่ดีอย่างยิ่ง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน โดยใช้สูตร E1/E2 และวิเคราะห์ผลแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ)